

Slagter og eet som Købmand. Jeg vil kun henstille til det eventuelle Udvalg, at det vil tage Hensyn til, at en saa stor Del af vor Industri for Øjeblikket her i Danmark er baseret paa saadanne Andelsselskaber, og at Loven ikke paa nogen Maade bør kunne gribe forstyrrende ind i en Maade at producere paa, som har vist sig overordentlig heldig for vort Landbrug.

Holger Petersen: Jeg vil blot lægge et godt Ord ind for § 36, som bestemmer, at enhver handlende skal godtgøre sit Kendskab til Bogføring ved Aflæggelse af en Prøve. I Modsætning til det ærede 3dje Medlem for 1ste Kreds (Gustav Hansen) vil jeg meget stærkt anbefale, at en saadan Prøve fastholdes. Jeg er Formand for en Forening i Manufakturfacet, der beskæftiger sig med alle Konkurs og private Akkorder. Vi have i 3 Aar haft 255 saadanne Boer under Behandling. Af disse have kun 44 været i Stand til at fremvise en ordentlig Bogføring; 115 havde en Bogføring, der led af væsentlige Mangler; 67 kom med en næsten umulig Bogføring, saa at det kostede os et meget stort Arbejde at udrede, hvorledes Status egentlig var, og 29 havde saa godt som slet ingen Bøger. Det har kostet ikke alene Handelskreditorerne men ogsaa Slægt og Venner ikke saa ganske lidt, at disse Folk intet Begreb havde om at føre Bøger; de havde fortsat deres Forretning meget for længe, under Forhold, der vare aldeles umulige; de vilde, hvis de havde haft Kendskab til at føre Bøger, hurtig være komne til det Resultat, at de maatte høre op, og derved have sparet deres Kreditorer for store Tab. I Haandværkerstanden er det jo saaledes, at der ingen Forpligtelse er til at føre Bøger. Jeg tror, det er en stor Ulykke. Jeg kunde ønske, at § 36 ogsaa indeholdt en Bestemmelse om, at Haandværkerne skulde føre Bøger. Jeg tror, det vilde være til stor Gavn for Haandværkerne.

Tiden er saa langt fremrykket, at jeg ikke skal udtale mig videre.

Stilling: Det ærede Medlem for Aalborg (Berthelsen) udtalte først, at han maatte erkende, at hans Udtalelse med Hensyn til Købstadforeningerne ikke var korrekt, men derimod fastholdt han, at med Hensyn til Fællesrepræsentationen var den rigtig. Jeg skal dertil bemærke, at da det ærede Medlem i Forvejen kom med en Udtalelse om, at han kun kendte det danske Sprog, kan det godt være, at han

har Ret i sin Opfattelse af det, han har læst, naar han kun holder sig til den første Del af det, thi den Mand (Wulff), han omtalte, bruger netop fremmede Ord, som altsaa det ærede Medlem maa antages ikke at have forstaaet. Naar han læser alt, hvad denne Mand sagde, vil han faa en helt anden Mening ud af det end den, han fremførte i sit Angreb paa Sagen. — Endelig tillod det ærede Medlem sig at komme med nogle Bemærkninger om, at det var en meget uheldig Optræden, at de Mænd, der interesserede sig for denne Sag her i Tinget, talte om den mindre velvillige Behandling, dette Lovforslag har faaet i det andet Ting. Ja, jeg tror nu ikke paa dette Punkt, jeg er fremkommen med Udtalelser paa nogen usømmelig Maade, for i saa Fald burde jo den højtærede Formand have paataalt det, det plejer han jo ikke at overlade til andre Medlemmer. Men at jeg for at vende Hjerterne i Kærlighed til denne Sag skulde udtale min Glæde over den Behandling, Forslaget har faaet i det andet Ting, vilde dog være for meget forlangt. Det gør i alt Fald ældre Medlemmer ikke; jeg ved ikke, om ny Medlemmer tro, at det er en Maade at fange Sjæle paa i det andet Ting. Jeg skal ikke opholde mig længere ved denne Udtalelse, men kun udtale min Glæde over, at det ærede Medlem sagde, at naar Landborepræsentanterne vare villige til at arbejde paa Købstadinteresserne, skulde vi vise os imødekommende over for Landbruget. Der er vist ingen, der fra Købstædernes Side har sagt andet. Der som Landbruget ønskede Fagprøver og troede, det kunde være til Gavn for det, er jeg vis paa, at Købstadrepræsentanterne med Glæde stemte derfor. Mere kunne de da ikke forlange. Der er aldrig Tale om andet, end at naar Landbruget siger: vi skulde have det og det for at ophjælpe vor betrængte Stilling, svare Købstæderne: med Glæde stemme vi for det, vi tro kan være til Gavn. Det modsatte er Tilfældet, naar Købstæderne komme.

Jeg kom ikke i Gaar ind paa de enkelte Paragraffer efter den ærede Indleders fortrinlige Foredrag, men der er et enkelt Punkt, jeg maaske i Dag maa dvæle lidt ved. I Næringslovkommissionsforslaget var der indsat en § 69 om tvunget Bidrag af Medlemmer, som stode uden for Organisationerne men dog nød Organisationens Fordele i Retning af Fagskole og Hjælp paa forskellig Maade. Det har allerede afdøde Minister Ingerslev udeladt, og det er ogsaa udeladt i dette Forslag. Jeg maa